

DZIENNIK URZĘDOWY

OBWODU MIECHOWSKIEGO.

Prenumerata kwartalnie 3 Korony. Nr. 21. Miechów, dnia 1. listopada 1916.

TREŚĆ: (328—346). 328. Rozporządzenie Naczelnego Wodza armii z 4. października 1916 dotyczące zaopatrywania ludności w niezbędne artykuły. — 329. Rozporządzenie Naczelnego Wodza armii z 4. października 1916, dotyczące obrotu handlowego w obrębie obszaru okupowanego i wywozu z obszaru okupowanego. — 330. Rozporządzenie Naczelnego Wodza armii z 20. października 1916, dotyczące akcyzy od zapalek. — 331. Regulamin dla obrotu nasionami koniczyzny i roślin strączkowych. — 332. Ogłoszenie, dotyczące uregulowania obrotu kartoflami. — 333. Uregulowanie spoczynku niedzielnego i świątecznego w handlu i przemyśle. — 334. Prawo karania żandarmeryi. — 335. Przejazd wozów w Krakowie. — 336. Wydział aprowizacyjny. — 337. Obwieszczenie. 20 hal. z żelaza. Ściągnięcie monety niklowej. — 338. Rozpoczęcie czynności przez Towarzystwo »Polska Macierz Szkolna«. — 339. Towarzystwo »Związek Ziemian«. — 340. Prawo żeglugi na Wiśle. — 341. Podwyższenie cen sprzedaży węgla. — 342. Zaginięcie pieczętki gminnej. — 343. Domy przytułku dla starców i sierót. Ochronki. — 344. Chwywanie zbrodniarzy. — 345. Ostrzeżenie przed słownem znieważaniem patroli wojskowych i żandarmeryi. — 346. Wyroki.

Część nieurzędowa.

328.

Rozporządzenie Naczelnego Wodza armii z 4. października 1916,

dotyczące zaopatrywania ludności w niezbędne artykuły.

Mocą uprawnień Najwyższej władzy cywilnej i wojskowej, przeniesionych na Mnie rozkazem Najwyższego Dowództwa zarządzam dla obszarów Polski, podlegających administracji wojskowej austriacko-węgierskiej (obszar okupowany), co następuje:

§ 1.

Niezbędne artykuły.

Niezbędnymi artykułami w rozumieniu tego rozporządzenia są wszelkie rzeczy, służące ludziom do zaspokojenia koniecznych potrzeb życiowych lub zwie-

rzętom domowym jako pożywienie, jak również przedmioty, służące do wytwarzania takich rzeczy.

§ 2.

Obowiązek zgłaszania.

Jeneral-Gubernatorstwo może rozporządzić, aby każdy, kto ma w zapasie pewne niezbędne artykuły, zgłosił ten zapas, podając ilość, rodzaj i miejsce przechowania. Jeżeli niezbędne artykuły należą do innej osoby, należy w zgłoszeniu podać osobę, uprawnioną do rozporządzania nimi.

Obowiązek zgłaszania może być także ograniczony na pewne kategorie osób — jak wytwórcy, handlarze, domy składowe i przedsiębiorstwa komunikacyjne.

Rozporządzenie Jeneral-Gubernatorstwa oznaczy, w jakich terminach i w jakich urzędach należy zgłoszenia dokonać. Do oznaczenia tego może być także upoważniona Komenda obwodowa.

§ 3.

Obowiązek udzielania wyjaśnień.

Każdy musi na żądanie Komendy obwodowej — chociaż nie istnieje obowiązek zgłaszania — udzielić organom c. i k. Zarządu wojskowego wyjaśnień w myśl § 2, co do zapasów niezbędnych artykułów, znajdujących się w jego przechowaniu.

§ 4.

Urzędowe dochodzenia.

Komenda obwodowa może każdego czasu kazać stwierdzić przez oględziny lub przeszukanie domowe, czy uczyniono zadość obowiązkowi zgłoszenia (§ 2) lub obowiązkowi udzielania wyjaśnień (§ 3).

Jeżeli zaniedbano zgłoszenia lub nie udzielono wyjaśnienia, lub też uczyniono to niezgodnie z prawdą, ponosi koszt dochodzenia strona, która była obowiązana do zgłoszenia lub udzielenia wyjaśnienia, a to niezależnie od dochodzenia karnego.

§ 5.

Wywłaszczenie.

Dla zapewnienia zaopatrzenia ludności w niezbędne artykuły może Jeneral-Gubernatorstwo zarządzić wywłaszczenie zapasów takich artykułów i zajęcie ich aż do ukończenia postępowania wywłaszczeniowego. Zajęcie może zarządzić także Komenda obwodowa.

Z pod wywłaszczenia są wyjęte plody rolne, wyjęte z pod zajęcia według § 5 rozporządzenia Naczelnego Wodza armii z 11. czerwca 1916, Nr. 61 Dz. rozp., oraz inne niezbędne artykuły, których uprawniony do rozporządzania nimi potrzebuje dla własnego utrzymania i utrzymania swoich domowników lub dla dalszego prowadzenia swego przedsiębiorstwa rolnego lub przemysłowego.

§ 6.

Wynagrodzenie.

Jeżeli co do wynagrodzenia za wywłaszczone zapasy nie doszło do skutku porozumienie z wywłaszczonym, oznaczy wysokość wynagrodzenia Komenda obwodowa po wysłuchaniu dwóch rzeczoznawców i jednego zastępcy gminy, w której zapasy są złożone, gdy jednak chodzi o przedmioty, podlegające szybko zepsuciu, po wysłuchaniu jednego rzeczoznawcy. Komenda obwodowa może przy oznaczaniu wynagrodzenia przywołać także innych interesentów lub zastępców interesowanych urzędów.

Wywłaszczony musi po oznajmieniu mu wysokości wynagrodzenia oddać na żądanie Komendy obwodowej zapasy organom, przez nią wskazanym, za wypłatą wynagrodzenia lub za złożeniem go do depozytu sądowego.

Jeżeli wynagrodzenie wynosi tysiąc koron lub więcej, lub jeżeli zostało oznaczone poniżej kwoty szacunkowej, proponowanej przez rzeczoznawców, może wywłaszczony zażądać w ciągu czternastu dni po oznajmieniu mu wysokości wynagrodzenia decyzji sądowej co do swego roszczenia o wynagrodzenie.

Sąd rozstrzyga w postępowaniu incydentalnem.

§ 7.

Opublikowanie.

Niezależnie od ogłoszenia z mocą obowiązującą rozporządzeń, zarządzeń i nakazów Jeneral-Gubernatora (§ 4 rozporządzenia Naczelnego Wodza armii z 25. sierpnia 1915, Nr. 34 Dz. rozp.) będą przepisy, wydane na mocy tego rozporządzenia, podane do publicznej wiadomości w Dziennikach urzędowych tych obwodów, w których mają obowiązywać, oraz przez ogłoszenie w dziennikach, przybicie w miejscu publicznym i w inny sposób zwyczajem miejscowym przyjęty.

§ 8.

Postanowienia karne.

1. Kto zaniedba zgłoszenia lub nie udzieli wyjaśnienia, przepisanego według § 2 lub § 3, lub podaje przytem nieprawdziwe dane, lub kto przytem współdziała,

2. kto zapasy niezbędnych artykułów lub części takich zapasów, których zajęcie lub wywłaszczenie zarządzono w myśl § 5, zataja, usuwa bezprawnie z miejsca, gdzie są złożone, lub wzbrania się oddać takie wywłaszczone zapasy, będąc do tego obowiązany,

będzie karany przez Komendę obwodową — o ile czyn nie podpada pod surowszy przepis karny — grzywną do dziesięciu tysięcy koron lub aresztem do sześciu miesięcy.

Obok kary można orzec utratę zapasów, które są przedmiotem orzeczenia karnego.

Utratę zatajonych zapasów (§ 4) orzeka się także, jeżeli nie można wdrożyć dochodzenia karnego.

§ 9.

Wejście w życie.

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Arcyksiążę Fryderyk, marszałek polny, w. r.

329.

**Rozporządzenie Naczelnego Wodza armii
z 4. października 1916,**

dotyczące obrotu handlowego w obrębie obszaru okupowanego i wywozu z obszaru okupowanego.

Mocą uprawnień Najwyższej władzy cywilnej i wojskowej, przeniesionych na Mnie rozkazem Najwyższego Dowództwa zarządzam dla obszarów Polski, podlegających administracji wojskowej austriacko-węgierskiej (obszar okupowany), co następuje:

Artykuł I.

Po § 3 rozporządzenia Naczelnego Wodza armii z 15. grudnia 1915, Nr. 47 Dz. rozp., należy wstawić następujące postanowienia:

§ 3 a.

Obowiązek zgłaszania.

Każdy wywóz z obszaru okupowanego towarów, których wywóz nie jest zakazany według §§ 1 i 2, musi być zgłoszony w Komendzie obwodowej, z której okręgu urzędowego wywóz następuje.

Zgłoszenie będzie potwierdzone z podaniem miejsca pochodzenia, rodzaju towarów i miejsca wywozu.

§ 3 b.

Ograniczenia obrotu w obrębie obszaru okupowanego.

Jeneral-Gubernator może w drodze rozporządzenia uzależnić obrót między poszczególnymi obwodami co do niektórych artykułów, wymienionych w § 1, od pozwolenia Komendy obwodowej lub poddać go innym ograniczeniom.

Artykuł II.

§ 7, ustęp 2, rozporządzenia Naczelnego Wodza armii z 15. grudnia 1915, Nr. 47 Dz. rozp., winien brzmieć:

Przy przekroczeniach, oznaczonych w pierwszym ustępie, oraz przy przekroczeniach ograniczeń obrotu, zarządzonych na mocy § 3 b, można obok kary orzec utratę towarów, będących własnością skazanego, które są przedmiotem orzeczenia karnego. Jeżeli towary zostały już sprzedane, można uznać cenę kupna za przepadłą.

Artykuł III.

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Arcyksiążę Fryderyk, marszałek polny, w. r.

330.

**Rozporządzenie Naczelnego Wodza armii
z 20. października 1916,**

dotyczące akcyzy od zapalek.

Mocą uprawnień Najwyższej władzy cywilnej i wojskowej, przeniesionych na Mnie rozkazem Najwyższego Dowództwa, zarządzam dla obszarów Polski, podlegających administracji wojskowej austriacko-węgierskiej (obszar okupowany), co następuje:

§ 1.

Wymiar akcyzy.

Akcyza, pobierać się mająca według obowiązujących ustaw krajowych, wynosi od zapalek w opakowaniach do 75 sztuk zawartości jedną kopiejkę, w opakowaniach, zawierających więcej, aniżeli 75 sztuk, dalszą kopiejkę od każdych 75 sztuk i od ułamka tej liczby.

§ 2.

Sposób opłaty akcyzy.

Akcyzę opłacać się będzie przez zakupno urzędownie wydanych opasek. Na każdym opakowaniu musi znajdować się taka opaska, zanim przejdzie ono w obieg.

Nalożenie opaski odbywać się będzie, zależnie od zarządzenia Jeneral-Gubernatorstwa przez wytwórcę w obrębie miejsca wyrobu albo w pewnych, w obwieszczeniu Jeneral-Gubernatorstwa oznaczonych miejscach, do których wprowadzone zapalki przekazywane będą od granicy pod zamknięciem urzędowym.

Zapalki niezaopatrzone w przepisaną opaskę nie mogą przejść w obieg, ani też być wystawiane na sprzedaż.

§ 3.

Istniejące zapasy.

Znajdujące się na obszarze okupowanym zapasy zapalek muszą być w Komendzie obwodowej, w której okręgu urzędowym są zamagazynowane, zgłoszone do dnia 10. listopada 1916 i opodatkowane według §§ 1 i 2 do dnia 1. grudnia 1916.

Wyjęte z pod obowiązku zgłoszenia są zapasy nie przeznaczone do sprzedaży, o ile liczba opakowań 20 sztuk a ilość zapalek 2000 sztuk nie przenosi.

Na zgłoszenie wyda się potwierdzenie. Po skutecznieniu zgłoszenia nie wolno usuwać zapalek z miejsca ich zamagazynowania,

§ 4.

Postanowienia karne.

Przekroczenia niniejszego rozporządzenia będą karane — o ile czyn karygodny nie podpada pod surowszą karę — przez Komendę obwodową grzywną do pięciu tysięcy koron lub aresztem do sześciu miesięcy.

Obok kary aresztu można nałożyć grzywnę do trzech tysięcy koron.

Obok kary należy orzec utratę zapalek i opakowań, będących przedmiotem orzeczenia karnego.

§ 5.

Obowiązujące ustawy krajowe.

Obowiązujące ustawy krajowe o akcyzie od zapalek pozostają w mocy o tyle, o ile są zgodne z przepisami niniejszego rozporządzenia.

§ 6.

Wejście w życie.

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1. listopada 1916.

Arcyksiążę Fryderyk, marszałek polny, w. r.

331.

W. F. Nr. 82.858/16.

Regulamin**dla obrotu nasionami koniczyny i roślin strączkowych.**

W myśl rozporządzenia Naczelnego Wodza armii z dnia 11. czerwca 1916 (Dziennik rozporządzeń c. i k. Zarządu Wojskowego w Polsce Nr. 61), zarządzam co następuje:

§ 1.

Rozporządzenie c. i k. Gubernii Wojskowej F. Nr. 56517 w sprawie uregulowania obrotu nasionami koniczyny i roślin strączkowych rozszerza się na wszelkie rodzaje koniczyn.

Zajęciu podlegają zatem: wyka, bobik, peluszka, lubin, seradella, koniczyna czerwona, biała i szwedzka, przelot, komonica, lucerna i lucerna chmielowa.

Handel nasionami traw wszelkiego rodzaju (tymotka, rajgras i t. d.), nie podlegają w obrębie c. i k. Gubernii Wojskowej żadnym ograniczeniom.

§ 2.

Nieproducenci, u których znajdują się obecnie zapasy nasion, podlegających zajęciu, winni zgłosić je

z dokładnym podaniem posiadanej ilości właściwej Komendzie obwodowej.

Po 15. października podlegają konfiskacie wszelkie niezgłoszone zapasy zajętych nasion, znalezione u osób, które nie są producentami ani też nie mogą wykazać się legitymacją c. i k. Gubernii, uprawniającą do zakupu, względnie sprzedaży tychże nasion.

Lublin, dnia 26. września 1916.

Zastępca Generalnego Gubernatora:

Grzesicki Gmj. m. p.

332.

E. V. Nr. 84479.

L. A. Nr. 460.

Ogłoszenie**dotyczące uregulowania obrotu kartoflami.**

W uzupełnieniu rozporządzenia dotyczącego obrotu kartoflami E. V. 81586 z dnia 15. września 1916, postanawia się:

1. Cena maksymalna (a więc nie podstawowa) wynosi 5 K. 50 h. za 100 kg. na miejscu produkcji (pole lub folwark). Cena ta obowiązuje aż do nowego zbioru 1917.

2. Za kartofle dostarczone do 20. listopada 1916 wypłaci Centrala dla obrotu produktami rolnymi w Lublinie, premie w wysokości 1 K. 50 h. za każde 100 kg. Po dniu 20. listopada premie te nie będą wypłacane.

3. Uprawnionemi do zakupu kartofli w okupacji są: Centrala dla obrotu produktami rolnymi w Lublinie, c. i k. Zakłady i Oddziały wojskowe przebywające w obrębie c. i k. Wojskowej Generalnej Gubernii i na koniec Komitety aprowizacyjne miast: Kielce, Radom, Lublin, Piotrków i Noworadomsk.

Instytucje powyższe mają prawo żądania sprzedaży kartofli po cenie 5 K. 50 h. na miejscu produkcji z dodatkiem premii 1 K. 50 h. przed 20. listopada (czyli razem po 7 K. za 100 kg.). W razie odmowy sprzedaży przez producenta zarządzi się po zbadaniu sprawy przez c. i k. Komendę okręgową zajęcie i przymusowy odbiór kartofli z wyłączeniem premii.

4. Po dokonanej sprzedaży którejkolwiek z wyżej wymienionych instytucji otrzymuje producent piśmienne potwierdzenie sprzedaży. O ileby kartofle nie były zabrane do dnia 14 od dnia sprzedaży, umowa kupna gaśnie i producent ma prawo i jest obowiązany po upływie tego terminu sprzedać towar innej uprawnionej do zakupu instytucji.

Lublin, dnia 14. października 1916.

C. i k. Wojskowe Generalne Gubernatorstwo w Polsce.

333.

Uregulowanie spoczynku niedzielnego i świątecznego w handlu i przemyśle.

1) W dzień Bożego Ciała, w pierwszy dzień Bożego Narodzenia i Wielkanocy mogą być otwarte tylko sklepy spożywcze, a to od godziny 8 do 10 w południe, a zakłady fryzjerskie, jakoteż publiczne łazienki od godz. 8 do 11 przedpołudniem.

Wszystkie inne sklepy i pracownie przemysłowe muszą być w tym dniu zamknięte.

2) W niedzielę i inne święta rzymsk.-katol. mają być otwarte wszystkie sklepy od godz. 8 do 11 przedpołudniem, a sklepy spożywcze nadto od godziny 12 do 1 popołudniu.

3) Zakłady fryzjerskie i publiczne łazienki mogą być otwarte w niedzielę i święta — z wyjątkiem świąt głównych wymienionych powyżej pod liczbą 1 — do godziny 2 popołudniu.

4) Trafiki mają być otwarte w niedzielę i święta od godziny 8 do 11 przedpołudniem i od 12 do 1 popołudniu.

5) Restauracje pierwszorzędne (uprawnione do podawania wódki na kieliszki), cukiernie, oraz mleczarnie i herbaciarnie — o ile w tych ostatnich podaje się tylko herbatę i mleko — mogą być otwarte w niedzielę i święta przez cały dzień, w każdym razie tylko aż do godziny policyjnie ustanowionej w Dzienniku urzędowym Nr. 14, punkt 226.

6) Piwiarnie i inne gospody mogą być otwarte od godziny 8 do 10 przedpołudniem i od godziny 2 popołudniu aż do godziny oznaczonej przez przepisy policyjne.

7) Wyjęte są z pod przepisu o spoczynku niedzielnym i świątecznym: zakłady do wytwarzania światła, wapienniki, huty, rafinerie spirytusu, gorzelnie, cukrownie, cegielnie i młyny — dalej apteki, hotele, domy zajezdne, czytelnie, loterie na cele dobroczynne, oraz wystawy.

Inne zakłady przemysłowe, których zamknięcie w niedzielę i dni świąteczne mogłoby spowodować szkodę dla ogółu, mogą być wyjęte z pod przepisów o spoczynku niedzielnym i świątecznym za pozwoleniem Komendy obwodowej.

8) Zakazuje się w niedzielę i święta publicznego wykonywania robót zarobkowych, jakoto: ładowanie i wyladowywanie towarów, oraz transportowanie tychże — z wyjątkiem dowozu zboża do c. i k. magazynów oraz innych z urzędu nakazanych transportów.

9) Sprzedaż owoców, jarzyn i nabiału dozwolona jest rolnikom i innym producentom i ich służbie (nie zaś handlarzom) w niedzielę i święta także i przed 8 godziną rano.

Również dozwolony jest przewóz potrzebnych do

sprzedaży owoców, jarzyn i nabiału w niedzielę i święta w granicach rzeczywistej potrzeby.

10) Sklepy żydowskie — z wyjątkiem trafik, które w sobotę i żydowskie święta przez czas przepisany muszą być bezwarunkowo otwarte — mogą być zasadniczo w sobotę i święta żydowskie zamknięte, bezwarunkowo jednak muszą zachować przepisany spoczynek w niedzielę i święta katolickie.

Jeśli w jakiej miejscowości znajduje się tylko jeden sklep spożywczy, który prowadzony jest przez Żyda, musi być ten sklep otwarty w sobotę i święta żydowskie od godziny 8 do 11 przedpołudniem.

11) Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 12. listopada 1916.

Ogłoszone w Dzienniku urzędowym Nr. 7 przepisy o spoczynku niedzielnym i świątecznym w handlu i przemyśle, jakoteż punkt 8 ogłoszonego w Dzienniku urzędowym Nr. 14 obwieszczenia Nr. 226, tracą z tym dniem moc prawną.

12) Przekroczenia tych przepisów karane będą przez c. i k. Komendę obwodową po myśli rozporządzenia Naczelnego Wodza armii z dnia 19. sierpnia 1915, Dziennik rozporz. Nr. 30.

334.

Prawo karania żandarmeryi.

Punkt 102 Dziennika urzędowego Nr. 10 z roku 1916 należy uzupełnić w następujący sposób:

8) Przekroczenia wszystkich przez Komendę obwodową wydanych lub jeszcze wydać się mających zarządzeń w sprawie robót dotyczących utrzymania i naprawy gościńców i dróg (Wzbranianie się wykonywania robót — Niejawienie się do pracy i t. p.).

335.

V. A. Nr. 16207.

Przejazd wozów w Krakowie.

W myśl § 21 regulaminu komunikacji w mieście Krakowie i w myśl § 24 galicyjskiej ustawy drogowej z dnia 5. października 1907 r., winny być wozy ciężarowe i włościańskie zaopatrzone tablicami z wyraźnym napisem imienia, nazwiska i adresu właściciela wozu. Do przepisów tych nie stosują się jednak właściciele wozów, przeważnie włościanie z Królestwa, o czym świadczy nadzwyczajna wprost liczba doniesień c. i k. Straży wojskowo-policyjnej i c. i k. Żandarmeryi twierdzy. Skutkiem tych doniesień niestosujący się do przepisów ulegają dotkliwym karom, które nieraz kilkakrotnie na jednego i tego samego opornego muszą być

nakładane, tak, iż suma zapłaconych grzywien wynosi znaczną kwotę z uszczerbkiem naturalnie dla skazanego, który za kwoty zapłacone tytułem grzywien mógłby sprawić kilka nawet tablic.

C. i k. Komenda obwodowa wzywa interesowanych, by celem uchronienia się od kar, przepisów na wstępie wymienionych jak najściślej przestrzegali.

336.

Wydział aprowizacyjny.

Wydział aprowizacyjny, który utworzony został przy obwodowym Komitecie ratunkowym, składa się z następujących członków:

- 1) Romuald Szpor (jako przewodniczący);
- 2) Andrzej Kraykowski (jako zastępca przewodniczącego);
- 3) Henryk Wójcicki;
- 4) Wacław Bocheński;
- 5) Antoni Zaporski;
- 6) Władysław Maszadro;
- 7) Tadeusz Majewski;
- 8) Feliks Mieszkowski;
- 9) Piotr Sowiński.

Do zadań wydziału aprowizacyjnego należy: uregulowanie obrotu tak zwanem zbożem pozakontyngentowem, t. j. zbożem niezajętym przez Zarząd wojskowy i aprowizacja bezrolnej ludności.

337.

Obwieszczenie.

20 h z żelaza. — Ściągnięcie monety niklowej.

C. i k. Jeneral-Gubernatorstwo wojskowe rozporządzeniem J. Nr. 16343 z 20. września b. r., zarządziło co następuje:

Wydanie 20 hal. monety z żelaza ma mieć miejsce aż do dalszego zarządzenia, jednak za równoczesnem ściąganiem 20 hal. monety niklowej.

W sprawie 10 hal. monety z niklu i imitacji srebra, zarządza się normalny obrót kasowy.

338.

Rozpoczęcie czynności przez Towarzystwo „Polska Macierz Szkolna“.

Po zatwierdzeniu statutów przez c. i k. Jeneralne Gubernatorstwo wojskowe, rozpoczęło Towarzystwo

Polska Macierz Szkolna, swe czynności na całym obszarze c. i k. Jeneralnego Gubernatorstwa wojskowego.

Siedzibą Zarządu Okręgowego Towarzystwa dla obszaru Jeneral-Gubernatorstwa jest Lublin.

Zorganizowanie miejscowych Kół (§ 14 i 15 statutów) powierzył Zarząd następującym pełnomocnikom:

Dla b. gubernii Piotrkowskiej, Tadeuszowi Malickiemu, Zygmuntowi Lempickiemu, Franciszkowi Grabowskiemu i dwom osobom, które wymienieni kooptują.

Dla b. gubernii Radomskiej: Mateuszowi Glogierowi, P. Mireckiemu, Feliksowi Myślińskiemu, z prawem kooptacji jeszcze dwóch osób.

Na obszarze b. gubernii Kieleckiej: Erazmowi Różyckiemu, R. Gawrońskiemu i Bolesławowi Markowskiemu, również z prawem kooptacji jeszcze dwóch osób.

Na terenie Dąbrowy zatwierdzono tamtejszą Grupę miejscową jako tymczasowy Zarząd.

339.

Towarzystwo „Związek Ziemiaków“.

C. i k. Jeneral-Gubernatorstwo zezwoliło Towarzystwu »Związek Ziemiaków«, które ma swą siedzibę w Warszawie na podjęcie czynności w tutejszym obszarze okupowanym.

Zastępstwo Towarzystwa na austro-węg. obszar okupowany ma swą siedzibę w Lublinie.

340.

Prawo żeglugi na Wiśle.

Centrala dla obrotu towarowego w Krakowie donosi, że firma Buszczyński i Burtan w Krakowie otrzymała wyłączne prawo żeglugi na Wiśle. Ta posiada większą ilość galer i łodzi motorowych i mogłaby także być użyta jako firma transportowa przy prywatnych przesyłkach.

Centrala dla obrotu towarowego może pośredniczyć między kupcami a firmą.

341.

Podwyższenie cen sprzedaży węgla.

C. i k. Wojskowy Urząd górniczy podaje do wiadomości, że z powodu podrożenia kosztów produkcji (wydobycia), dotychczasowe ceny węgla (patrz cirkularz z dnia 23. lipca 1916 L. 8860), zostały zmienione.

Począwszy od 1. października 1916 »Tepege« (Główna sprzedaż węgla dla Polski), będzie liczyła aż do odwołania

za tonę = 1000 kg. loco wagon kopalnia
następujące ceny sprzedaży:

a) dla gmin, szpitali, szkół i instytucji dobroczynnych:

węgiel gruby, kostka I. i kostka II	27 — ^{kor.}
orzech I.	25 —

b) dla przedsiębiorstw przemysłowych, kupców hurtownych i komitetów aprow.:

węgiel gruby, kostka I. i kostka II.	28 — ^{kor.}
orzech I.	25.50
orzech II.	23.20
węgiel ziarnisty	21.50
węgiel maszynowy (fabryczny)	20 —
miał	11 —

c) dla konsumentów mniejszych i handlarzy:

węgiel gruby, kostka I. i kostka II.	30 — ^{kor.}
orzech I.	26.70
orzech II.	24.20
węgiel ziarnisty	22 —
węgiel maszynowy (fabryczny)	20.50
miał	11 —

Ażeby zapobiedz brakowi węgla, który prawdopodobnie znowu tego roku nastąpi, połączono wszystkie w zagłębiu dąbrowskiem leżące mniejsze kopalnie w ten sposób, że całą produkcję węgla mogą odstawić tylko za pośrednictwem »Tepege« w obszarze okupowanym Królestwa Polskiego.

Do całego węgla z tych kopalni odnosi się tylko taryfa c), tak, że wobec wielkiego zapotrzebowania gmin, szkół, szpitali i t. p., dla prywatnych odbiorców ta taryfa mogłaby prawie że wyłącznie wejść w rachubę.

Nadto Wojskowy Urząd górniczy zmuszony jest, na każde 3 wagony grubego albo kostkowego węgla dostarczyć 1 wagon węgla maszynowego (fabrycznego).

Wobec takich trudności radzi się, ażeby każdy na zimę zaopatrzył się wcześniej w drzewo opałowe albo torf i t. p., gdyż Dąbrowa nie jest w stanie pokryć całego zapotrzebowania węgla.

Komenda wkrótce ureguluje kwestyę zaopatrywania w drzewo, jednak tylko dla koniecznej potrzeby.

342.

Zaginięcie pieczętki gminnej.

Pieczętka gminna gminy Iwanowice w sposób dotychczas niewyjaśniony zaginęła w dniu 12. października.

Aby zapobiedz możliwym nadużyciom, zarządza się, iż wszystkie poświadczenia i pisma niezaopatrzone własnoręcznym podpisem Wójta i pisarza gminnego mają być uważane za nieważne.

343.

Domy przytułku dla starców i sierót — ochronki.

Wszyscy wójtowie mają donieść bezzwłocznie Komendzie obwodowej, w których miejscowościach gminy znajdują się domy przytułku dla starców i sierót, oraz ochronki dla dzieci, oraz podać liczbę osób znajdujących tamże pomieszczenie.

344.

Chwywanie zbrodniarzy.

Wzywa się ludność na wypadek ciężkich zbrodni, np. rabunku lub włamania się, tam gdzie szkoda jest bardzo wysoką, lub gdzie sprawca posługiwał się bronią i gdyby sprawca zbiegł, ażeby natychmiast zawiadomiła o tem najbliższy posterunek żandarmeryi, nawet w nocy, ponieważ w innym razie jest schwywanie sprawy w większości wypadków niemożliwym.

Równocześnie nakazuje się wszystkim posterunkom żandarmeryi zawiadomić w takich wypadkach także c. i k. Komendę obwodową, aby stąd też zarządzono obszerne środki ku ujęciu uciekających zbrodniarzy.

Także obowiązkiem jest mężczyzn na miejscu zbrodni z własnego popędu podjąć ściganie zbrodnia- rza i w ten sposób przyczynić się do zwalczania zbrodniarzy.

Komenda obwodowa przyzna wysokie nagrody pieniężne tym osobom, które przytrzymają zbrodniarzy lub podadzą pewne daty prowadzące do ich ujęcia.

345.

Ostrzeżenie

przed słownem znieważaniem patroli wojskowych i żandarmeryi.

W ostatnich czasach zdarzyło się, że poszczególne osoby, specjalnie kobiety, znieważały słownie patrole wojskowe i żandarmeryi z okazji spełniania ich urzędowych zleceń przy rekwizycjach.

Winnych za każdym razem sądownie ukarano, przyczem nie zastosowano całej surowości ustawy

w przypuszczeniu, że tego rodzaju wypadki więcej miejsca mieć nie będą.

Ostrzega się ludność przed dopuszczeniem się takich wykroczeń a to tem bardziej, że złośliwe mowy i wyzywania mogą przy pewnych okolicznościach uchodzić za ciężką zbrodnię, którą ściga się doraźnym sądem a przeto karze się śmiercią.

346.

Wyroki.

Tutejszy sąd wojskowy ukarał następujące osoby:

Bielach Tekla, z Poręby Górnej, za stawienie oporu żandarmowi, będącemu w służbie, cztery (4) miesiące ciężkiego więzienia.

Jaskółka Franciszek, 100 kor. grzywny za usiłowanie przekupienia osoby pełniącej służbę publiczną.

Czechowicz Stanisław, z Pałecznicy, pięćset (500) koron grzywny za słowną obrazę wojskowych patroli.

Krawczuk Wojciech, z Masłomioncy, za kradzież, 1½ roku ciężkiego, zastrzonego więzienia.

Młyński Antoni, z Kaliny Małej, za posiadanie broni, 1 miesiąc obostrzonego więzienia.

Katarzyna Budzisz, z Miechowa, za kradzież, 2 lata ciężkiego, obostrzonego więzienia.

Budzisz Stanisław, z Miechowa i Musiał Józefa z Dąbrowy, za kradzież po 1½ roku ciężkiego, obostrzonego więzienia.

Nowak Ignacy, ze Szczepanowic, za podpalenie, pięć (5) lat ciężkiego, obostrzonego więzienia.

CZĘŚĆ NIEURZĘDOWA.

Zakupno towarów rolniczych.

Firma Ormai és Társa, Budapeszt V., Geza utca 1 oferuje: piece ogniotrwale, maszynki do mielenia mięsa, do robienia masła, do tarcia, na mak, prasy do kartofli, pilniki, wozy, piły różnego rodzaju, młynki do kawy, maszynki do obierania jarzyn, świdry, moździerze kamienne, zamki, podkowy, nożyce do strzyżenia owiec, zgrzebla do koni, łyżwy i t. p. Prospekt można oglądać w Komendzie obwodowej.

C. i k. Komendant obwodowy:

FRANCISZEK PREVEAUX
podpułkownik.